

ZPRAVODAJ 20. ROČNÍKU SETKÁNÍ DIVADELNÍ, HUDEBNÍ, TANEČNÍ, LITERÁRNÍ, VÝTVARNÉ A JINÉ ALTERNATIVY
PRAHA PARDUBICE BRNO

ÚVODNÍ SLOVO OD DRAMATICKÝCH KURÁTORŮ FESTIVALU

Druhý kulatý ročník festival ...příští vlna/next wave... oslaví „svěcením jara“.

Před sto lety, 29. května 1913, měl světovou premiéru balet Igora Stravinského Svěcení jara v choreografii Vjačeslava Nižinského. Ve svém důsledku šlo o revoluční čin, který změnil tanec a moderní umění vůbec. Byl to vpád jara do uměleckých podzimů a zim, byl to odvážný vpád moderního umění do odcházejícího. Nižinský se Stravinským objevili a znovuvyvolali v umění syrovost a pohanství a posunuli je do velkolepého pohybu a obrazů. Stvořili jevištní rituál, který dodnes oslňuje a fascinuje.

I náš festival ...**příští vlna/next wave**... chystá pro letošní rok své „svěcení jara“. Ve funkci hlavního kurátora po dvaceti letech skončí Vladimír Hulec a nahradí jej Lenka Dombrovská. Rádi bychom nejen festivalovým programem posunuli náš festival a jeho vnímání a význam v kontextu našeho alternativního divadla. Chystáme po deseti letech navázat na revue Orghast a pokračovat v jejím vydávání. Chceme v ní reflektovat aktuální dění alternativního umění a především divadla u nás.

Střet jarního a podzimního divadelního vidění dokumentuje poslední víkend festivalu – 5. a 6. říjen. V sobotu se představí nejmladší generace divadelníků, kterým jsou blízké multimediální projekty, a především pak host ze Slovenska – režisér a klaun **Ján Mikuš**, jenž byl vyznamenán Poctou Talent roku 2009. V neděli pak uvedou své nejnovější projekty ostřílení matadoři české alternativy – např. **Eva Tálská**, **Bílé divadlo** a **Alex Švamberk**.

Významným dnem je každoročním udílení **Poct v oblasti alternativního umění**, které v pátek 4. října pod taktovkou loňské Osobnosti festivalu **Miloše Osrsona Štědrone** a v duchu jeho jedinečných kabaretů, bude uvádět **Jiří Štrébl**. Vstup na tuto akci je umožněn široké veřejnosti. Festival ... příští vlna/next wave... není jen pro zvané... Letos se bude tento slavnostní večer poprvé konat ve **Studiu Hrdinů**, se kterým jsme navázali užší spolupráci, a pobudeme v něm pět festivalových dní. Navíc uvedeme v úterý 2. října premiéru inscenace **Jana Horáka** a **Michala Pěchoučka** o Juliovi Fučíkovi **Čitový komediant**, která bude patřit do stálého repertoáru tohoto nového divadelního prostoru.

Ve čtvrtek 3. října uvede **Vladimír 518** a **David Vrbík** speciálně pro festival připravené vystoupení kombinující žánry koncertu a divadelní performance **Můj pes má hlad**. Propojování žánrů a druhů umění je jednou z hlavních dramaturgických linií letošního ročníku festivalu. Zmínit můžeme také projekt, jenž stojí na pomezí divadelní performance a výtvarného umění, **Prší krávy** v galerii Trafačka a loutkovo-artefaktový horor s filmovými projekcemi, který se vrací do doby Husákovy normalizace, **Sedmého dne** v Rock Café.

Druhou důležitou linií festivalu je už tradičně politické divadlo. Stálý host festivalu **Miroslav Bambušek** nás opět pozve do Pardubic na závěrečnou část cyklu Cesty energie – inscenaci s lakonickým, avšak vše říkajícím názvem **Uran. Akce K** je název scénické montáže **Alexe Švamberka** připomínající pozapomenutou kapitolu historie, kdy českoslovenští vojáci pomáhali dohlížet spolu s Poláky, Švýcary a Švédy na dodržování příměří po korejské válce.

Tím však program stále nekončí – letos také představíme staronový (a především opomíjený) prostor **Studio Paměť**, v němž sídlí legendárního Divadla Na tahu **Andreje Kroba**. A v Alfredovi ve dvoře mohou návštěvníci okusit **The Stranger Gets a Gift Service** – tedy „divadlo-rituál“ pro jednoho diváka.

Lenka Dombrovská

Vladimír Hulec

ZAJÍMAVÉ JE TO, CO NENÍ MOŽNÉ ŘÍCT NEBO UKÁZAT

Říká zakladatel Divadla Kámen Martin Macháček. V rámci festivalu ...příští vlna/next wave... budou ve čtvrtek 26. září nejen uvedeny inscenace Karkulka a Agamemnon, ale bude také pokřtěna kniha, jež rekapituluje patnáctiletou historii divadla.

Martin Macháček

Pokud se nepletu, první inscenace DK byl Kámen. Prý nebyla moc úspěšná... Čím si to vysvětluješ?

To je jednoduché: neuměli jsme to, neuměl jsem to.

Poté, co jsi napsal a zrežiroval první hru Divadla Kámen, měl jsi jasno, jakou cestou se chceš v tvorbě vydat? Věděl jsi, že půjdeš cestou minimalismu a autorské tvorby a ne adaptací? Mimoходом, proč jsi vůbec svoji tvorbu postavil právě na minimalismu, zkoumání energií, rytmice, pohybu?

Jasno jsem moc neměl, měl jsem jen takovou tu slavnou neuchopitelnou vizi. Většinu z ní mám pořád – je to vize strašlivě síly s ostrými hranami, ale zjevuje se mi bez ostrých obrysů...

Několik věcí ale jasných bylo. Například: zajímavé je to, co není možné říct nebo ukázat. Nebo: nepoužívat víc prostředků, než je nezbytné. Nebo: nevyvádět falešné emoce. Nebo: hledat estetickou jednotu. Nebo: nepřerývat představení vyhrzáváním umělostí. A tak dále. Jednoduché věci, že. A většinou negativní vymezení, to bývá jednodušší...

S autorskou tvorbou předloh jsem vůbec nepočítal. Hledal jsem hry, které by odpovídaly mým představám. Ani s pomocí kolegů jsem je nenacházel. Bud' se nehodily z výše uvedených a podobných důvodů, nebo se nám nehodil jejich rytmus, nebo byly příliš logicky nebo sémanticky komplikované, nebo... Prostě zjistili jsme, že pro tvrdě autorský režijní přístup je asi lepší připravovat tvrdě autorské hry, které s tímto přístupem souzní nebo alespoň nejdou v podstatných věcech proti němu.

Mohl bys ses vyjádřit k minimalismu, o kterém se v souvislosti s tvorbou DK mluví?

Nedávno jsem musel uznat, že tento pojem je v divadle nezřetelně vymezený, a pokud ho převezmeme z hudby a výtvarného umění, nemůžeme o sobě tvrdit, že opravdu děláme minimalismus. Je asi pravda, že používáme minimalistické postupy, ale minimalismus není naším programem. Tak...

Proč ty minimalistické postupy a prvky?

Protože když se toho dělá málo, je často možné dělat to víc do hloubky. Má to ale své meze – toto tvrzení například nesmí být omluvou pro lenost a další primitivnosti.

Impulsy energií, rytmus, rozložení sil v prostoru: tyto kategorie patří mezi základní prostředky zkoumání nevyslovitelného a nedemonstrovatelného. Prostředků je v mnoha oborech k dispozici mnoho, ale právě ty uvedené mi připadají nejlépe využitelné pro divadlo. Například rytmus je základním předpokladem komunikace. Přeženu-li to, tak dokonce i hlas a zrak jsou fyzikálně založeny na modulaci různých druhů vlnění, a vlnění je druhem rytmu. Rytmus hudby je pak mnohem složitější a složenější z mnoha dílčích rytmů. A rytmus divadla je ještě složitější, než rytmus hudby. Dál raději nejdu, ale šlo by to. Přiznám se: zatím se mi nepodařilo vyvrátit hypotézu, že bez rytmu není možná žádná komunikace.

Karkulka, jedna z nejstarších her DK, se s občasnými pauzami hraje dodnes. Jak se na tento počín zpětně díváš? Napsal bys ji dnes jinak, respektive napsal bys ji vůbec? Co tě vůbec vedlo ke zinscenování této tradiční pohádky, která se zpracováním a svou bulvárností dost vymyká repertoáru DK?

V Karkulce se možná cosi povedlo, možná právě to spojení banální bulvárnosti s dost čistou formou. Dnes bych ji asi nenapsal, asi bych se té bulvárnosti nebo banálnosti zalekl. Základ té hry jsem sepsal ve stavu pobouření, jednoho letního večera u kavárenského stolku na náměstí v Náchodě, poté, co jsem v blízkém Hronově shlédl dvě pro mě naprosto nepřijatelná naprosto staromilská představení. Karkulka je tedy jakýsi protest play. Možná i to jí dodává určitou živost – člověk nikdy neví, jak se takové impulsy projeví, byť se na první pohled mohou jevit primitivně.

Zároveň jsi ovšem propagoval to, co by se dalo nazvat hereckou svobodou a naplněním formy hereckou osobností.

K tomu je vhodná poznámka o tom, co platilo už tenkrát a platí stále: Jako režisér mohu tyto věci jen propagovat, nemohu (ani nechci, nemám právo) udělat za herce jeho práci. Mohu mu s ní pomoci, přispět názorem nebo nápadem nebo upozornit na problém, podobně jako mi herec pomáhá při režirování. Ale rozhodující je on, on je tvůrcem postavy (nezávisle na tom, zda jde o postavu typu tradičního charakteru nebo o postavu-herce nebo o postavu nejasně definovanou – ve všech případech tam něco jako postava je).

Hra Opičí tlapa je jediná, která je napsaná na motivy již existující povídky a svým pojetím je oproti jiným hrám trochu bulvární, divácky přístupnější, stejně jako třeba Karkulka. Proč tohle odbočení od původní autorské tvorby?

Nevím, prostě to tak přišlo. Tu Tlapu jsem mimoходом napsal mnohem dřív, než se potom inscenovala, tedy v době, kdy jsem ještě neměl ujasněný směr. Ale pozor, ona je Tlapa

Inscenace Karkulka

sice strukturou motivů i tématem trochu jednoduší, než ostatní hry, nicméně konvenční činohra to také není – hlavně v druhé půlce. Je to celkem tvrdě autorská věc.

A jinak: samozřejmě se nesnažíme být programově divácky nepřístupní, nesnažíme se ani být programově alternativní. Pracujeme tak, jak to zrovna považujeme za vhodné a vzrušující a slibné s ohledem na otevírání dalšího prostoru. Kdyby se pro ten účel hodila věc dělaná třeba i velmi konvenční technikou nebo na konvenční téma, rád ji udělám.

Náročnost je dost povážlivé téma...

V jakémkoli oboru platí, že extrémně náročné věci ocení jen ti v daném oboru opravdu pokročilí a citliví. K nim ale často patří i tvůrci. Jak mají tito tvůrci pracovat upřímně, když musejí svým způsobem kalkulovat – musejí se ptát: jak široká je moje divácká (posluchačská, ...) skupina? Ano, člověk může tvořit divadlo i tak, že ho zahraje jednou za tři měsíce pěti divákům. Nemáme to tak raději dělat i my? Nebo je pro nás těch třicet nebo čtyřicet lidí dvakrát za měsíc správnější míra? Nebo si moc fandíme, ve skutečnosti jen flákáme propagaci a mohli bychom hrát pro desetinásobnou „obec“? Člověk se prostě snaží co nejpoctivěji balancovat tam, kde je podle jeho názoru jeho místo...

Vedle toho jsi začal zkoumat také improvizaci a její postupy, jak na bázi slovní, tak energetické, rytmické. V podstatě se improvizaci snažíš zkoumat z jiného než obvyklého pohledu. Co tě na improvizaci nejvíc zajímá? Je něco, co chceš v improvizaci vyzkoumat a zatím nevíš jak?

Improvizace je součástí každého hraní. Nejen to: je esencí každého hraní. Například Divadlo Kámen často předepisuje hercům přesný text, přesnou mizanscénu, přesné linie siločar a mnoho dalšího a vyžaduje jejich přesné dodržování, ale to neznamená, že by herec neměl v každém okamžiku stále ještě nekonečný prostor k improvizaci, nekonečnou svobodu. Jeho vnímání vztahu k partnerovi a tématu, jeho okamžitý motiv nebo impuls k jednání, jeho vnímání rytmu v okamžitých souvislostech, ... (mohl bych vyjmenovat stovky dimenzí či kategorií), to vše je záležitostí improvizace. Není-li tomu tak, má-li herec „vše“ předem připravené nebo nazkoušené a při představení to jen kopíruje, je to chyba a šízení herecké práce a vede to ke špatnému výsledku. Naopak daří-li se to, nastane opravdové divadlo, zážrak tvoření teď a tady.

Jinými slovy: improvizace je v divadle (hudbě, malování, sochaření, ...) všudypřítomná a její hloubka či šířka (nikoli ale celkový žádoucí objem – ten by měl být vždy maximální) závisí jen na tom, jak pro ni vymezíme mantinely.

Takže se dá říci, že zabýváme-li se kromě precizně připravených her také volněji definovanými útvary, jde jen o kos-

metickou změnu. Koneckonců i u toho, co nazýváme improvizací, máme vždy stanovený nějaký rámeček – například sled druhů akcí (například nyní u Agamemnóna vyprávění – čtení – dialog či monolog – vyprávění – čtení – dialog či monolog atd.), stylizaci k některým z nich (například při čtení je předepsáno, aby se všichni soustředili na čtoucího herce), prostor, přibližný počet lidí...

Při takzvané improvizaci se tedy zkoumá totéž, co při našem pojetí činohry – například napojení se v temporytmu a situaci, osobní i obecné principy, estetika, atd., atd.

Improvizaci se snažíš také propojovat s čistým minimalismem, viz Ras al Chajma. V čem je podle tebe přidaná hodnota takového propojení? Přišel jsi díky tomu na něco stěžejního, co tě posunulo ve zkoumání a tvoření dál?

Prostě kombinuji metody. Speciálně propojení minimalistických postupů a volné či rozvolněné improvizace je velmi vhodné. Jak divákům, tak hercům umožňuje ve vhodných chvílích (trefíme-li se do nich) měnit prostředí a nepřepínat své schopnosti (schopnosti akumulace a vyzářování energie, koncentrace, vnímání a udržení napětí) přes míru – to pak může vést k únavě a nekvalitě. Ovšem nejde jen o tento „psychologicko-fyziologický“ efekt. Když se tato kombinace zvládne dobře, obě složky se vzájemně podpoří, vzájemně ovlivní svůj temporytmus, svou estetickou vyhraněnost, své napětí, a i samy o sobě se tak zdokonalí.

Když se ohlédněš zpět na tvorbu DK, jak bys ji shrnul? Co je podle tebe v tom dlouhém a vytrvalém zkoumání největší úspěch?

Celá ta doba by se dala shrnout například jako boj o základní porozumění (uvnitř divadla i navenek) a stále hledání. Boj je to samozřejmě zajímavý a hledání vzrušující – člověk nemá na co si stěžovat.

A úspěch?

Například to, že se občas (opravdu ne vždy...) podaří podat formu vysoké úrovně čistoty lidsky, přívětivě. Nebo bez křiku čistě a hluboce do něčeho říznout. Dalším nesmírným úspěchem je, že existují lidé, s nimiž jsme už dosáhli povážlivého stupně porozumění. Také to, že jsme neslevili z vyhraněnosti a poctivého hledání (doufám, že se nemýlím – nejsem objektivním pozorovatelem; občas určitě slevujeme, ale snad se potom zase vracíme zpět...). To je úspěchů, že.

Zdeňka Brychtová

(Rozhovor je zkrácen a převzat z internetových stránek Divadelních novin: www.divadelni-noviny.cz)

ALFRED VE DVOŘE

PÁTEK 27. 9.
ZAHÁJENÍ FESTIVALU

19:00 The Stranger Gets a Gift Service: Vernisáž
Může být umění vnímáno jako druh služeb? Představení projektu, který bude realizován v následujících dnech. (v češtině a angličtině)

SGGS nahlíží umění jako jedno z mnoha odvětví služeb. Projekt ustanovuje čtyři různé zóny dočasného (přibližně hodinu trvajícího) setkání jednoho umělce a jednoho diváka, jehož smyslem je vyprovokovat k revizi zažitého vnímání privátního a společného a zkoumat roli umění ve vztahu k osobním a existenciálním potřebám.

Vytvářením věcí, které slouží k osobním účelům, a užíváním nástrojů obecně spojovaných s oblastí služeb, nastoluje SGGS otázku: může být i umění vnímáno jako odvětví služeb? Lze emocionální umělecký zážitek chápat jako základní potřebu, kterou je možné uspokojit, systematizovat a organizovat?

Vernisáž představí průběh výzkumu a to mj. i prostřednictvím zvukových a obrazových záznamů z březnového uvedení *The Stranger Gets a Gift*, kdy se projekt nacházel ve fázi „work in progress“.

KONCEPT: C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtková a J. Serran
Vernisáž je zároveň pozvánkou na samotný projekt *The Stranger Gets a Gift Service*, který v divadle Alfred ve dvoře proběhne ve dnech 1., 2. a 3. října 2013.

20:30 Federsel&Mäkelä DJ's
Salsa. Cumbia. Mambo. Cha-cha-cha. Protodisco.
Hot music!
Original music played from original vinyls!
Originální hudba z originálních nosičů!

Federsel&Mäkelä DJ's

ÚTERÝ AŽ ČTVRTEK 1.—3. 10.

vždy od 12:00 The Stranger Gets a Gift Service: Art service pro jednoho diváka (60 min, v češtině a angličtině)

The Stranger Gets a Gift je sérií performancí, jejichž cílem a záměrem je rozšířit spektrum možností, jakými lze chápat umění. Činí tak prostřednictvím různých nástrojů, které v rámci představení dává návštěvníkovi, nebo-li cizinci (Uživateli), k libovольnému nakládání.

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – *Amuleto*, *Interruptor* a *Reminiscencia* –, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

Zájemce si vybere instalaci a rezervuje čas, který mu nejlépe vyhovuje. Je žádoucí, aby na místo určení (divadlo Alfred ve dvoře), dorazil 10 min předem a mohl se tak seznámit s krátkým „manuálem“.

Reminiscencia (v angličtině)

Performance, která je založená na sluchových podnětech. Vytváří specifické zvukové prostředí a umožňuje probuzení naší zvukové paměti.

Co představuje zvuková paměť? Co může předávat, sdílet, případně uchovávat?

Reminiscencia zkoumá zvukové prostředí. „Uživatel“ je vystaven množství zvukových podnětů, jejichž cílem je odpoutat jej od běžného způsobu vnímání a posléze – propojením takto nabytých zážitků – vytvořit novou, velmi osobní sluchovou paměť.

„Nasaďte si sluchátka. Informujte Operátora, že hlasitost zvuku je nastavena přesně tak, jak vám vyhovuje. Poslouchejte.“

IDEA: Bethany Lacktorin, Cristina Maldonado, Verónica Bujeiro.

ÚČINKUJÍ: Bethany Lacktorin a Cristina Maldonado.

<http://vimeo.com/64225112>

Interruptor (jazykově bezbariérové)

Performance vytvářející virtuální prostředí, které narušuje naši běžnou představu dialogu, získanou z každodenního života a nabízí alternativní možnost vizuální konverzace.

Do jaké míry je virtuální komunikace schopna postihnout a odrážet to, co chceme vyjádřit či předat? Jakou roli hrají virtuální prostředky v našich rozhovorech?

Interruptor je vizuální zařízení, které se snaží o dočasné opuštění způsobů, jakými člověk běžně vnímá prostor a čas, ale také o narušení hranice mezi vlastním „Já“ a „Já“ někoho jiného. Uživatel může odhodit zaběhlé každodenní způsoby komunikace a prostřednictvím různých předmětů a obrazů objevit svůj vlastní způsob dialogu.

„Jste-li připraveni aktivovat tento přístroj, vložte prosím ruce do osvětleného prostoru.“

AUTOR: Cristina Maldonado

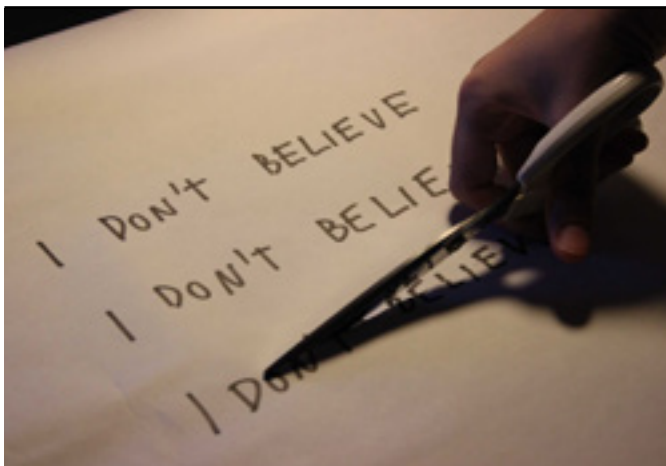
ÚČINKUJÍ: Cristina Maldonado, nebo Jessica Serran.

<https://vimeo.com/70543112>

Amuleto (v češtině)

Vizuální instalace vedoucí k poznávání a analyzování myšlenek prostřednictvím hmatu.

Amuleto je vizuální instalace, která zhmotňuje myšlenky. Uživatel se fyzicky a intuitivně vztahuje k různým předmě-

The Stranger Gets a Gift Service

tům. V absolutním soukromí poznává asociace, které v něm probouzí. Zkoumá, s čím si je ztotožňuje, jejich funkci, význam i materiál. Výsledky tohoto zkoumání jsou náhodnými prostředky přeneseny do vizuálního příběhu, přičemž právě prvek náhody může být zdrojem skrytých významů.

„Vyberte objekt, který co nejpřesněji vystihuje vaši myšlenku. Vezměte jej a přineste na pracovní stůl.“

AUTOR: Kateřina Fojtíková a Cristina Maldonado

ÚČINKUJE: Kateřina Fojtíková
<https://vimeo.com/70798054>

Nutná předchozí rezervace na: 721 445 082 nebo the.stranger.gets.a.gift@gmail.com

Cristina Maldonado (Mex) Umělkyně, jejíž tvorba vychází z fyzického pohybu, který se zajímavým způsobem promítá do vizuálních a konceptuálních experimentů s videem, zvukem, koláží a performancí. Maldonado hledá vztahy mezi experimentálním divadlem, tancem, interaktivním uměním, novými i starými médii. Jejími tématy jsou tělo, komunikace a intimita. Vytváří experimentální konstrukce propojující objekty, videa i živé jednání. Pracuje sama, nebo ve spolupráci s umělci z různých oborů. Vystupovala v Mexiku, ve východní Evropě, v New Yorku a v Montrealu. Od roku 2003 režírovala řadu divadelních projektů v České republice.
<http://whatcristinadoes.wordpress.com/>

Veronica Bujeiro Dramaturgyně a výzkumnice. Studovala antropologii a lingvistiku a odtud pramení její charakteristická snaha o propojení textu s prostorem jeviště. Ve své tvorbě hledá pojítka a skryté významy mezi skutečným životem a fikcí. S textem pracuje na mnoho způsobů – coby ese-

jistka, scénáristka, výzkumnice i editorka. Její hry byly uváděny v Mexiku a Spojených státech.

<http://vbujeirol.tumblr.com/>

Bethany Lacktorin (USA) Americká umělkyně korejského původu, multi-instumentalistka, zvuková umělkyně, která se zaměřuje na elektro-akustickou improvizaci. Pracuje s různými elektronickými nástroji, houslemi či vokály. Působí jako zvuková inženýrka pro televizní a filmové postprodukce, podílela se na několika nezávislých filmech a dokumentech, nahrála a vydala několik alb, produkovala a vystupovala na výstavách ve Spojených státech a Evropě.

V současné době žije a pracuje v Praze.

<http://besepyy.blogspot.mx/>

Kateřina Fojtíková (CZ) Vystudovala nová média na akademii výtvarných umění. Zabývá se videoartem a výzkumem jazyka mediální komunikace. Spolupracovala na několika divadelních a performačních projektech (PQ, 4+4dny v pohybu, SimpleStory, Tunel, Theorem of wanting).

<http://artycok.tv/lang/en-us/artist/fojtikova-katerina>

Jessica Serran (CAN) Umělkyně, průvodkyně a psychokartografka, která propojuje práci s textem, obrazy i sociální praxi. Zkoumá vztah mezi osobní a kolektivní zkušeností a zážitky uložené v podvědomí, které definují zkušenost vlastního „Já“ a já toho „Druhého“. Její práce vychází z představy, že umělecký objekt může hrát zásadní roli v objevování, zkoumání a přehodnocování našeho vnímání privátního a veřejného.

<http://jessicaserran.com/>

KOMPLETNÍ PROGRAM FESTIVALU

ČTVRTEK 26. 9.

Divadlo Kámen

PROLOG

19:30 Divadlo Kámen: Karkulka, Agamemnón a křest knihy

Karkulka je malý průsvitný příběh o mihotavém lesním šeru, špičatých zubech a dobrém červeném vínu. Kamenná vykopávka s premiérou v roce 2001 a 65 reprízami.

REŽIE: Petr Macháček. **HRAJÍ:** Lenka Závěská, Michaela Přikrylová, Zdeňka Brychtová, Pavel Mašek, Petr Duška.

Agamemnón je jemně strukturovaná improvizace vycházející z četby krátkých úseků z právě křtěné knihy o dosavadní patnáctileté historii Divadla Kámen, založená na nové improviizační formě připravované pro podzimní premiéru inscenace Agamemnón.

Divadlo Kámen: Karkulka, Agamemnón a křest knihy

PÁTEK 27. 9.

Alfred ve dvoře

ZAHÁJENÍ FESTIVALU

19:00 The Stranger Gets a Gift Service: Vernisáž

Může být umění vnímáno jako druh služeb? Představení projektu, který bude realizován v následujících dnech. (v češtině a angličtině)

Vernisáž představí průběh výzkumu a to mj. i prostřednictvím zvukových a obrazových záznamů z březnového uvedení The Stranger Gets a Gift, kdy se projekt nacházel ve fázi „work in progress“.

KONCEPT: C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtková a J. Serran.

Hudba s DJ po skončení prezentace

SOBOTA 28. 9.

VÝLET ZA ROPOU DO PARDUBIC

19:30 Automatické mlýny Josefa Gočára v Pardubicích – Miroslav Bambušek: Ropa (Společná cesta vlakem – z Prahy hl. n. v 17:47, odjezd z Pardubic hl. n. ve 22:00)

Závěrečná část cyklu Cesty energie.

Ropa se odehrává v blíže nespecifikované zemi na východě Evropy, která je velmi bohatá na zásoby ropy a plynu. To je také důvod, proč v této zemi podnikají petrolejářské firmy a proč kdejaký vlivný státník nezapomene tuto zemi navštívit... potrást si pravicí s panem prezidentem... popřát dobrého dne.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Miroslav Bambušek, **HUDBA:** Vladimír Franz, **VÝPRAVA:** Petr Matásek, Zuzana Krejzková a skupina DKO, **DRAMATURGIE:** Ewan McLaren. **HRAJÍ:** Leoš Noha, Martin Finger, Halka Třešňáková, Jakub Čermák, Tomáš Bambušek, Tomáš Jeřábek a Richard Němec.

Ropa je posledním ze čtyř energetických zdrojů, který jsme si ve svém projektu „Cesty energie“ vytkli. Ropě předcházelo uhlí, voda a uran. Každé téma bylo nejprve zpracováno ve formě scénického dokumentu a následně inscenováno v industriálním prostoru, který byl danému energetickému zdroji vlastní (uhelný důl, čistíčka odpadních vod, hlavní velení protivzdušné obrany Československa). Nejinak tomu bude i u fenoménu ropy. Nejprve jsme realizovali scénický dokument přímo v provozu pardubické rafinerie minerálních olejů Paramo, tedy v srdci petrochemického průmyslu, a následně za rok po scénickém dokumentu budeme realizovat inscenaci o ropě. Loňský scénický dokument tvořil ouverturu pro hlavní inscenační projekt. Autoři konceptu cyklu Cesty energie jsou Miroslav Bambušek a Ewan McLaren.

Miroslav Bambušek: Ropa

NEDĚLE 29. 9.

Studio Paměť

PŘEDSTAVUJEME NOVÝ PROSTOR

19:00 Ondřej Elbel: Julek

Příběh člověka zasaženého krutou nemocí se věnuje významné osobnosti šumperské předlistopadové opozice. Částečně dokumentární hra o vozičkáři J. A. Vargovi si klade za cíl připomenout tuto výjimečnou postavu nedávné šumperské historie.

ÚČINKUJÍ: AUTOR a jeho přátelé.

20:00 René Levínský: Skif (Pokus o Vaňkovku) Premiéra

Jednoaktová hra z prostředí současného běloruského disentu. Příběh ženy, která odmítá nabídku diktátora odjet za svým mužem do emigrace.

REŽIE: Andrej Krob. **HRAJÍ:** Ilona Semrádová a Karel Beseda.

19:30 V areálu Gočarových Automatických mlýnů –

Miroslav Bambušek: Ropa (Společná cesta vlakem – z Prahy hl. n. v 17:47, odjezd z Pardubic hl. n. ve 22:00)

Závěrečná část cyklu Cesty energie.

Ropa se odehrává v blíže nespecifikované zemi na východě Evropy, která je velmi bohatá na zásoby ropy a plynu. To je také důvod, proč v této zemi podnikají petrolejářské firmy a proč kdejaký vlivný státník nezapomene tuto zemi navštívit... potrást si pravici s panem prezidentem... popřát dobrého dne.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Miroslav Bambušek, **HUDBA:** Vladimír Franz, **VÝPRAVA:** Petr Matásek, Zuzana Krejzková a skupina DKO, **DRAMATURGIE:** Ewan McLaren. **HRAJÍ:** Leoš Noha, Martin Finger, Halka Třešňáková, Jakub Čermák, Tomáš Bambušek, Tomáš Jeřábek a Richard Němec.

Ropa je posledním ze čtyř energetických zdrojů, který jsme si ve svém projektu „Cesty energie“ vytkli. Ropě předcházelo uhlí, voda a uran. Každé téma bylo nejprve zpracováno ve formě scénického dokumentu a následně inscenováno v industriálním prostoru, který byl danému energetickému zdroji vlastní (uhelný důl, čistíčka odpadních vod, hlavní velení protivzdušné obrany Československa). Nejinak tomu bude i u fenoménu ropy. Nejprve jsme realizovali scénický dokument přímo v provozu pardubické rafinerie minerálních olejů Paramo, tedy v srdci petrochemického průmyslu, a následně za rok po scénickém dokumentu budeme realizovat inscenaci o ropě. Loňský scénický dokument tvořil overturu pro hlavní inscenační projekt. Autoři konceptu cyklu Cesty energie jsou Miroslav Bambušek a Ewan McLaren.

PONDĚLÍ 30. 9.

Rock Café

DEN TROCHU JINÉHO POLITICKÉHO UMĚNÍ

20:00 Divadlo Mimotaurus: Sedmého dne Premiéra

Establishmentem pronásledovanému básníkovi se dostane privilegia odkrýt děsivou skutečnost. Mezi námi žijí bytosti stvořené v den, kdy Bůh měl podle biblického mýtu odpočívat. A jak by také mohl? Je třeba klestit a prořezávat, stříhat a porážet. Jestliže je vám přes čtyřicet a nemáte z té doby zrovna čisté svědomí, máte se čeho bát. Tedy pokud jste člověk. Horor z doby Husákovy normalizace. Temné divadlo na hranici žánrů: loutky, činohra, výtvarná a multimediální prostředí.

REŽIE: LDDT, **FILMOVÉ SEKVENCE:** Markéta Jindřichová, **SCÉNOGRAFIE:** Dominik Tesař, **ŽIVÁ HUDBA:** Marek Vojtěch. **HRAJÍ:** Dominik Tesař, Jan Vejražka.

Divadlo Mimotaurus: Sedmého dne

ÚTERÝ 1. 10.

INSCENACE, ČI INSTALACE?

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/installace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

18:00 a 20:30 Galerie Trafo (vždy pro pětadvacet diváků)

Apolena Vanišová a Petr Krusha – Carlos Be: Zavřeno kvůli soukromého večírku.

„Prší krásy. A uvnitř domu se všechno děje tak poklidně. Zdá se, jako by světlo cestovalo pomaleji. Skutečnost se zkroutila, otřese a sesune se z ní balící papír, který ji obklopoval. Padá, aby odhalil, že existuje pouze relativnost. Naše relativnost.“

Apolena Vanišová a umělecká skupina Antena představují závěrečnou část triptychu divadelních her Carlose Be. V instalaci Zavřeno kvůli soukromému večírku (která vznikla podle hry Prší krásy) tentokrát opouštějí příběhy jedinců ztracených v neutěšeném světě a nahlížejí do soukromí obyčejného manželského páru, do oken usedlé venkovské domácnosti.

KONCEPT, REŽIE: Apolena Vanišová a Petr Krusha, **PŘELOŽIL:** Petr Gojda. **HRAJÍ:** Dora Bouzková, Halka Třešňáková a Petr Gojda.

STŘEDA 2. 10.

DEN NA PLNÉ OPRÁTKY

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/installace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů – Jan Horák a Michal Pěchouček:**Citový komediant** *Premiéra*

Proč Julius Fučík? Protože se jeho osud specificky dotýká témat hrdinství a mučednictví, které jsou pro český svéráz něčím nepatřičným. Fučík a jeho mýtus prošel několika interpretacemi a lze bez nadsázky říct, že byl jediným českým mučedníkem dvacátého století, tedy tím „glorifikovaným“ a nakonec i odvrženým. Komunisté po nástupu k moci vytvořili obudný fučíkovský mýtus a z jeho vdovy udělali nástroj agitace.

REŽIE: Jan Horák a Michal Pěchouček, **HUDBA:** Dominik Gajarský, **SCÉNOGRAFIE:** Michal Pěchouček, **KOSTÝMY:** Andrijana Trpkovič. **HRAJÍ:** Stanislav Majer, Petr Šmíd, Dana Poláková, Tereza Hofová.

Po představení křest soundtracku k inscenaci

ČTVRTEK 3. 10.

DEN AUDIOVIZUÁLNÍCH PERFORMANCÍ**od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtiková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service**

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů (Malý sál) – Vladimír 518 a David Vrbík: Můj pes má hlad

Speciálně pro festival připravené vystoupení kombinující žánry koncertu a divadelní performance. Audiovizuální projekt sdružení SPAM si jako materiál bere skladby z několika posledních Vladimírových desek, rozkládá je a následně znovu skládá do nového tvaru. Tímto procesem tak testují analogie i odlišnosti klubového a divadelního prostředí. To vše za doprovodu videa, laseru, světla a tanečnicků (Jana Vrána a Palo Kršiak).

Vytvořeno speciálně pro festival.**21:30 Studio Hrdinů (Velký sál) – Petr Krusha: 2A2V n.11**

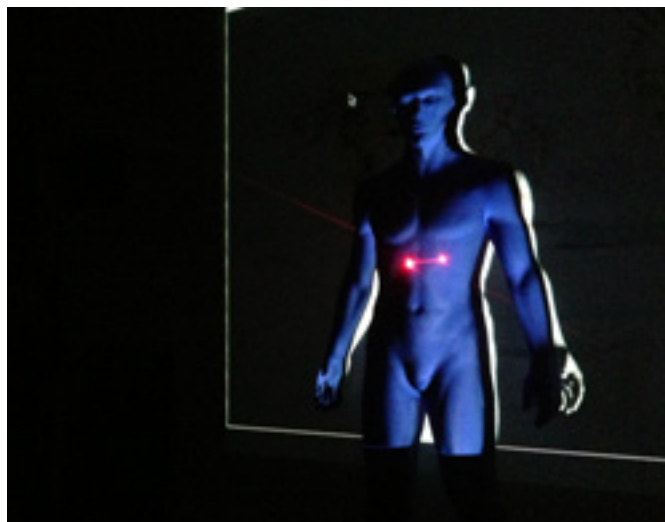
Další série synchronní audiovizuální instalace. S využitím dnes už zastaralé technologie VHS, kde se přenáší v analogovém prostředí 2 video signály do 2 audio signálů. Ve videu se využívá rytmických sekvencí černobílých horizontálních čar jako automatické notáže pro audio sekvence (kolem 50 Hz), ze kterých vzniká velké spektrum zvuků zmixovaných v ambientnoise. Doprovázena performance Petra Krushy.

PÁTEK 4. 10.

Studio Hrdinů**DEN POCT****20:00 Velký sál – M. O. Štědroň: Udílení Poct festivalu****...příští vlna/next wave...**

Slavnostní udílení Poct festivalu, tentokrát pod taktovkou Miloše Orsona Štědroňe, uvádí Jiří Štrébl. Objeví se songy z Kabaretu Ivan Blatný, Kabaret Hašek, Tony D. a Divadlo Gočár.

ŽIVÁ HUDBA: Pavel Fiedler – saxofon, Jan Švamberg – bicí, M.O.Š. – klavír. **VYSTUPUJÍ:** Alena Bazalová, Jiří N. Jelínek, Eva Velická.

Vladimír 518 a David Vrbík: Můj pes má hlad**21:30 Velký sál – Koncert Iamme Candlewick**

Iamme Candlewick se věnuje hudbě od útlého dětství, své zásadní hudební zkušenosti ale získala především v posledních letech na cestách po celém světě. To se odráží i v konceptu jejího debutového alba I am you: „Celý projekt připomíná cestovní deník a reflektuje poslední dva roky mého života, které jsem strávila na cestách světem vnějším i vnitřním. Teče v něm řeka Ganga, zuří sněhová bouře u hranic Kanady, voní čerstvě posekané pole na jihu Evropy, já se v něm někdy schovávám pod palmou a jindy běžím stráň a vždycky potkávám spřízněné duše a učím se žít.“

Písníčkářka vstoupila do obecnějšího povědomí svým koncertním vystoupením na pražském magistrátě, kdy přítomným zastupitelům zazpívala požadavky na změnu pravidel pro pouliční umění (tzv. busking) v hlavním městě. „Principem pouličního hraní je moment, ve kterém se právě nacházíte. Stojíte na ulici všanc počasí, městu a momentální náladě kolemjdoucích i sebe sama a snažíte se něco sdělit. Mně se na hraní na ulici nejvíc líbí motiv tuláctví a hledačství,“ říká Iamme. Spolu s kolegy z iniciativy Buskerville se jí pak v minulém roce opravdu podařilo podmínky pro pražské buskery změnit a přiblížit tak naši metropoli světovým standartům.

DJ's Rádía 1 až do rána

SOBOTA 5. 10.

Studio Hrdinů**DEN NEXT****16:00 Malý sál – Open Stage / Divalo La'My / Vanda Z. Hutařová: Centrifuga Hadr**

Autorská hra se zabývá se tématem „útěku“, pojednává o lidech, kteří spěchají, kteří utíkají, aniž by často věděli proč a kam. Ukazuje společnost, která se obává vybočit z již zavedeného systému a tak jen naučeně využívá klasických schémat chování, komunikačních klišé a točí se ve víru stereotypů.

SCÉNÁŘ a **REŽIE:** Vanda z. Hutařová, **DRAMATURGIE:** Lenka Smrčková.

17:30 Malý sál – Veronika Dombrovská: Postel *Premiéra***Jedna herečka – dva projektoři**

„Připadá mi, že mívám brutální, iracionální pocity zamilovanosti, naprosto neovladatelná euforie, koncentrace na jednoho člověka, trvá to pár dnů a je to jako... extáze, kterou

jsem nikdy neměla, ale asi tak bych to k tomu přirovnala. Takový pocit, klasický, jarní, takový pocit, který tě úplně naplní, že asi vlastně ani nepotřebuješ jíst, protože jídlem bys třeba zamazal tu chuť, kterou si představuješ, že ten vzduch všude kolem má.“

KONCEPT a REŽIE: Veronika Dombrovská, **SCÉNOGRAFIE, VIDEO:** Mattěj Frank. **HRAJE:** Anna Zelinková.

18:30 Malý sál – Janka Micenková: NEKROgames

Cynická tragikomedie o lidské samotě a sebedestruktivitě, které člověka můžou pohltit a zničit pokud se těmto problémům nedokáže z různých důvodů postavit. Jestli člověk příliš dlouho žije a JE proti své přirozenosti, je zacyklený v jistém status quo a nedokáže nebo nemá sílu změnit to k vyrovnanějšímu postoji, tak se postupně může dostávat do hraničních psychických i fyzických problémů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Janka Micenková, **DRAMATURGIE:** Veronika Musilová a Milan Rezáč, **SCÉNOGRAFIE:** Petra Lebdušková, **KOSTÝMY:** Markéta Šafáriková, **CHOREOGRAFIE:** Petra Pellarová, **LIGHTING DESIGN:** Reiner Nagel. **HRAJÍ:** Martina Balážová, Pavla Drtinová / Tereza Virtová, Pavel Kryl, Ondřej Lemon, Rostislav Trtík.

20:00 Velký sál – Divadlo Gasparego – M. B. Koltés: Boj černocho se psami

Divadelně sugestivní příběh o latentním strachu z jinakosti, který plodí nenávisť, představí slovenský host. Inscenace získala na festivalu Scénická žatva Cenu za Tvorivý čin roku 2012.

REŽIE, SCÉNA a VÝBĚR HUDBY: Ján Mikuš, **PŘEKLAD:** Michaela Jurková, úprava a **DRAMATURGIE:** Jana Mikuš Hanzelová, **KOSTÝMY:** Dorota Hajková. **HRAJÍ:** Stanislav Štofčík, Lubomír Raší, Mario Kermiet, Helena Hajková / Zuzana Rohoňová, Ludmila Klimková, Peter Danko.

21:30 Open Air performance před Veletržním palácem – NOT.FOR___: FUNKČNÍ-DYSFUNKČNÍ

Jak poznáte, že něco funguje? Jak poznáte, že něco nefunguje? Co děláte, když něco nefunguje? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete? Co děláte, když něco funguje perfektně? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete?

KONCEPT: Antonín Brinda a Fortuna Hernandez Diaz.

Vytvořeno speciálně pro festival

22:00 Velký sál – Koncert – Nèro Scartch

Projekt stejnojmenného multiinstrumentalisty. Tvorba nemá žánrové hranice, pohybuje se někde v rozmezí tvrdé elektronické hudby s metalovými kytarami, přes ambient až k industriálu.

Vystoupení probíhají s živou kapelou, kterou tvoří Jan Drábek, Jared Ennock a Jan Matějka.

NEDELE 6. 10.

Studio Hrdinů

DEN NEXT-TO-DEATH

17:00 Velký sál – Bílé divadlo – Jan Číhal a Vladimír Machek: Sidonie Nádherná Pražská premiéra

Ve světě, kde je individuální prožitek vším, obrací se pozornost k ženě a ženství. Žena je více svázaná s přírodou, a tím větší blízkost k prvopočátku – v jejím lůně přece vzniká život. Žena zdá se být předurčena k tomu, aby muži ukazovala nové cesty a skýtala mu oporu v nejistém světě – její ruce je svěřeno vést muže tam, kde ho chce mít Bůh...

REŽIE: Jan Číhal a kol., **SCÉNÁŘ:** Jan Číhal, Vladimír Machek, **HUDBA:** Jana Sglundová, No Balls Ensemble, Pavel Helebrand.

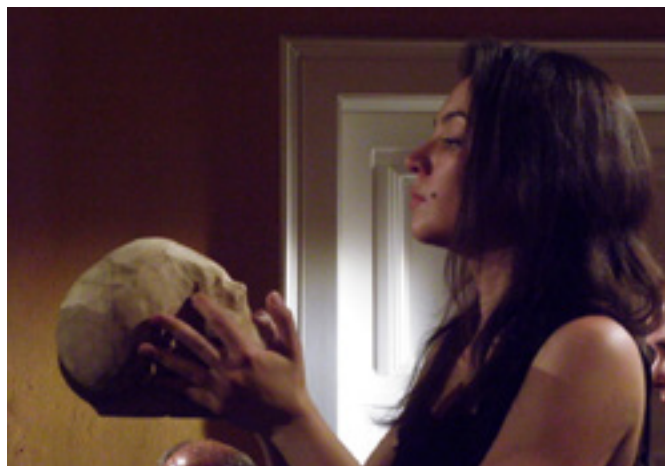

Bílé divadlo – Jan Číhal a Vladimír Machek: Sidonie Nádherná

HRAJÍ: Šárka Nebojsová, Jana Sglundová, Eva Cyprichová, Jan Číhal, Petr a Luděk Jičínský, Rosta Holman, Jakub Číhal, Jiří Sekáč, Polda Kristin, Valter Kotterba.

18:30 Malý sál – Eva Tálská: Hladový ples Pražská premiéra
Inscenace se dotýká uzurpace směřující k likvidaci českého a slovenského národa, jevící se jako menší či větší koncentrák bez oplocení, ale žijící ve zvláštní tabuizované izolovanosti uprostřed společnosti.

Scénář je vytvořen z cyklu Potopa Františka Halase včetně vybraných Náčrtů a Záznamů. Dále do skladby scénáře patří Modlitba stará – stará, Modlitba za vodu, Krajina s kyvadly a několik čtyřverší ze sbírky Naděje s bukovými křídly – vše od Jana Skácela. Scénář doplňuje báseň Píseň Josefa Čapka a báseň Tvé srdce Agáto... Charlese Baudelaira. Potápějící dům je inspirován snem Tomáše Janybky, Časový proud vychází ze snu Viktora Černického.

Eva Tálská: Hladový ples

REŽIE a SCÉNOGRAFIE: Eva Tálská, **HUDBA:** skladby Petera Grahama, **POHYBOVÁ PŘÍPRAVA a BAROKNÍ TANCE:** Sandra Donáci, **VÝROBA:** Antonín Maloň, výtvarná konzultace: Sylva Hanáková. **HRAJÍ:** Monika Matoušková, Táňa Janevová, Veronika Troppová, Růžena Dvořáková, Tomáš Janybka, Viktor Černický, Filip Teller.

20:00 Foyer – Poslední debata z cyklu Možnosti alternativy
Na pranýři bude tentokrát Vladimír Hulec.

21:00 Malý sál – AVA'n'GARDE: Akce K Premiéra
Multimediální scénická montáž připomínající pozapomenutou kapitolu historie, kdy českoslovenští vojáci pomáhali dohlížet spolu s Poláky, Švýcary a Švédy na dodržování příměří po korejské válce. Autentické vzpomínky členů Dozorčí komise neutrálních států z let 1953–1956 spojené zakomponované do zvukové ambientní koláže spojující elektronickou hudbu s akustickými nástroji a s terénními nahrávkami z Koreje doplňují filmy pořízené samotnými účastníky.

NÁMĚT, SCÉNÁŘ a REŽIE: Alex Švamberg, video: Sonja Jurčáková. **HUDBA:** Jana Kneschke – *elektrické housle*, Hamply, Alexandra Niklíčková – akordeon, klávesy, xylofon, Vladimír Šťastka – baskytary, Alex Švamberg – elektronika, sampley, syntezátory, perkuse, hlas, Andrea Švambergová – hlas.

22:30 Velký sál – Koncert DekadentFabrik
Duchovně se hudba DekadentFabrik vrací k divokému a trochu psychedelickému jazzu starých zakouřených klubů. Jejich živé koncerty bývají často přirovnávány k prožitku po požití tvrdých drog, ale bez následných abstinčních příznaků.

VIDEOPROJEKCE: Ondřej Tuček. **HUDBA:** David Cajthaml – *el. kytara, sampler, autor hudebních podkladů*, Dj Satan (Otto M. Urban) – *sampler*, Mikoláš Chadima – *saxofony*, Ivan Bierhanzl – *el. kontrabas a baskytara*.

Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

ČTVRTEK 10. 10.

NoD/Roxy

20:00 Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

Ovlivněno dílem Václava Havla především jeho hrou Audience a jejím legendárním zpracováním režiséra Menzela, který do role sládky obsadil Landovského, jenž během hraní vypil přibližně devět osmistupňových piv. Podaří se Miřence Čechové a Jindřišce Křivánkové překonat tento výkon? Podaří se jim dosáhnout hraničního stavu, který odkazuje na havlovský motiv odcizení a hrabalovskou poetiku samoty. V hlavní roli spolu s aktérkami inscenace i velké hlavy od sochařky Pauliny Skavové a hudba Sivan Eldar speciálně složená pro tuto událost.

KONCEPT: Miřenka Čechová, Petr Boháč, **REŽIE:** Petr Boháč, **HUDBA:** Sivan Eldar **LIGHT DESIGN:** Martin Špetlík, Robert Janč **MASKY:** Paulína Skavová.

Festival pořádá o. s. Příští vlna a HAPPY END Production za podpory Ministerstva kultury ČR a Hlavního města Prahy.

Ředitel festivalu → MgA Jakub Matějka / **Kurátoři festivalu** → Lenka Dombrovská a Vladimír Hulec /

Šéfredaktorka Tsunami → Lenka Dombrovská / **Grafika festivalových materiálů** → Studio Designiq /

Produkce → Kryštof Míšek, Jan Chudomel / **PR** → Helena Nobile

MÍSTA KONÁNÍ:

Praha → **Alfred ve dvoře** – Františka Křížka 36, Praha 7 / **Divadlo Kámen** – Nekvasilova 2, Praha 8 / **Rock Café** – Národní 20, Praha 1 / **Roxy/NoD** – Dlouhá 33, Praha 1 / **Studio Hrdinů (Veletřní palác)** – Dukelských hrdinů 47, Praha 7 / **Studio Paměť** – Soukenická 29, Praha 1 / **Trafo Galerie – Puppenkliník** – Kurta Konráda 1, Praha 9

Pardubice → **Automatické mlýny Josefa Gočára** – Mezi mosty 436, Pardubice

CENY VSTUPENEK:
100–250 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:
smsticket.cz a ticketportal.cz

INFORMACE:
www.nextwave.cz, info@nextwave.cz

CENY PERMANENTEK:
250–960 Kč

kulturissimo.cz

kult.

TANEČNÍ ZÓNA

i-divadlo.cz

GOOUT
KULURNÍ AKCE JASNĚ A PŘEHLEDNĚ

PRÁŽSKÁ SCÉNA

divadlo.cz

